MÉS PER SA POBLA

# MOCIÓ DE SUPORT A LA VAGA GENERAL PER L'HABITATGE

## EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'accés a un habitatge digne i assequible s'ha convertit en un dels principals reptes socials, econòmics i generacionals de les Illes Balears, una realitat que també afecta directament el municipi de sa Pobla. Allò que hauria de constituir un dret bàsic i una condició indispensable per desenvolupar un projecte de vida autònom s'ha convertit en una font creixent de desigualtat, inseguretat i exclusió social.

La crisi de l'habitatge ja s'estén a treballadors i treballadores amb ocupació estable, famílies amb infants, persones majors, llars monoparentals i, de manera especialment intensa, a les generacions joves, que veuen com l'accés a una llar pròpia esdevé una possibilitat cada vegada més llunyana.

En aquest context de dificultats creixents per accedir a un habitatge digne, les organitzacions socials i sindicals han convocat per al proper 11 de novembre de 2026 una vaga general per l'habitatge i unes condicions de vida dignes. La convocatòria expressa el malestar social davant l'encariment de l'habitatge, la pèrdua de poder adquisitiu i les dificultats de moltes persones treballadores per accedir a una llar o mantenir-la.

La crisi residencial ha transcendit l'àmbit estrictament immobiliari per convertir-se en una reivindicació social i laboral de primer ordre. Quan una part creixent dels salaris es destina a pagar el lloguer o la hipoteca, l'accés a l'habitatge esdevé una qüestió inseparable de les condicions de treball, de la lluita contra la pobresa i de la defensa d'una vida digna.

Des de l'àmbit municipal, aquesta realitat exigeix escoltar les demandes de la ciutadania organitzada i reconèixer el paper de la mobilització social en la defensa dels drets col·lectius. La vaga general de l'11 de novembre representa, en aquest sentit, una expressió de la reivindicació de polítiques públiques efectives que garanteixin el dret a l'habitatge, combatin l'especulació i permetin que les persones puguin continuar vivint als seus pobles i ciutats.

Aquesta realitat evidencia una contradicció profunda del nostre model econòmic: mentre les Illes Balears registren nivells elevats d'activitat econòmica i ocupació, una part significativa de la població no pot garantir-se unes condicions materials de vida dignes. El creixement econòmic, per si mateix, no assegura una distribució justa de la riquesa ni l'exercici efectiu dels drets socials.

Els darrers informes publicats per entitats de referència en l'anàlisi de la pobresa i l'emancipació juvenil permeten dimensionar aquesta situació i constatar que l'habitatge s'ha convertit en un factor determinant de la desigualtat social i en un dels principals obstacles per a l'autonomia personal i familiar.

L'Informe sobre l'estat de la pobresa a les Illes Balears 2026, elaborat per EAPN-Illes Balears, assenyala que, malgrat la millora d'alguns indicadors, aproximadament 190.000 persones continuen en risc de pobresa o exclusió social, el 15,2% de la població. La taxa de pobresa se situa en l'11,6% i la de pobresa severa arriba al 6,9%, mentre que el risc de pobresa o exclusió social infantil afecta el 23% dels menors de 18 anys.

Aquestes dades posen de manifest que la recuperació econòmica no arriba de la mateixa manera a tota la societat. Encara més, l'elevat cost de l'habitatge absorbeix una part cada vegada més important dels ingressos familiars i limita la capacitat de les llars per afrontar altres necessitats essencials, com l'alimentació, l'educació, la salut, les cures o la participació social.

L'informe d'EAPN evidencia, a més, una desigualtat especialment significativa segons el règim de tinença de l'habitatge. Mentre que el risc de pobresa o exclusió social afecta l'11,4% de les persones que viuen en un habitatge de propietat, aquest percentatge s'eleva fins al 19,2% entre les persones que viuen de lloguer a preu de mercat. Així mateix, el 14,7% de la població acumula retards en el pagament de despeses relacionades amb l'habitatge i el 29,5% no pot afrontar despeses imprevistes.

Aquestes xifres reflecteixen que l'habitatge no és només una necessitat bàsica, sinó també un element central en la distribució de la riquesa i de les oportunitats. La diferència entre disposar d'un habitatge en propietat i haver de destinar una part molt elevada dels ingressos al lloguer condiciona profundament les possibilitats d'estalvi, el benestar material i les perspectives de futur de les famílies.

La crisi residencial té també una dimensió generacional que no podem ignorar. Segons l'Observatori d'Emancipació 2025, elaborat pel Consejo de la Juventud de España i el Consell de la Joventut de les Illes Balears, només el 8,1% de les persones joves d'entre 16 i 29 anys residents a les Illes Balears estaven emancipades l'any 2025, la taxa més baixa registrada a les Illes.

Aquesta dada resulta especialment alarmant perquè evidencia fins a quin punt l'accés a l'habitatge condiciona la possibilitat de construir un projecte de vida propi. La impossibilitat d'emancipar-se no és simplement una qüestió de retard en la sortida de la llar familiar: representa una limitació efectiva de l'autonomia, de les oportunitats vitals i de la capacitat de

decidir sobre el propi futur.

L'informe assenyala igualment que el preu mitjà d'un habitatge de lloguer a les Illes Balears se situava en 1.528 euros mensuals a finals de 2025, una quantitat equivalent al 124,8% del salari d'una persona jove assalariada. És a dir, que ni tan sols destinar la totalitat del salari permetria assumir individualment el cost mitjà del lloguer d'un habitatge.

Davant aquesta realitat, disposar d'una feina ja no garanteix poder accedir a un habitatge. La precarietat residencial es converteix així en una forma de precarietat vital que condiciona l'emancipació, la formació de noves llars, la decisió de tenir fills i filles i la continuïtat dels projectes personals al territori.

Sa Pobla tampoc no és aliena a aquesta realitat. L'encariment de l'habitatge i les dificultats per trobar lloguers assequibles condicionen les possibilitats de moltes persones i famílies de continuar vivint al municipi. Especialment preocupant és la situació dels joves poblers i pobleres, que veuen com l'accés a un habitatge es converteix en un obstacle per emancipar-se i desenvolupar el seu projecte de vida al poble on han crescut.

La problemàtica de l'habitatge, per tant, no és únicament una qüestió econòmica o immobiliària, sinó també un repte de cohesió social, arrelament i futur col·lectiu. Un municipi que no pot garantir oportunitats residencials a les noves generacions corre el risc de perdre població jove, diversitat social i capacitat per mantenir viva la seva comunitat.

Aquesta situació es veu agreujada per la pressió immobiliària que afecta el conjunt de Mallorca, la competència entre usos residencials i no residencials, l'acumulació d'habitatges com a actius d'inversió i les dinàmiques especulatives que contribueixen a allunyar els preus de la capacitat adquisitiva de la població resident.

L'habitatge no pot continuar essent tractat principalment com un actiu financer o una oportunitat de negoci, mentre moltes persones tenen dificultats per accedir a una llar o mantenir-la. El dret a l'habitatge ha de prevaler sobre les dinàmiques especulatives que expulsen la població dels seus barris i municipis i accentuen les desigualtats socials i territorials.

L'article 47 de la Constitució espanyola reconeix el dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat i estableix el mandat dels poders públics de promoure les condicions necessàries per fer-lo efectiu i impedir l'especulació. Aquest mandat exigeix una intervenció pública decidida per garantir l'ús residencial dels habitatges, ampliar el parc públic, regular les situacions de mercat tensionat i protegir les persones davant els abusos i l'exclusió residencial.

Per això, resulta imprescindible superar una política d'habitatge basada principalment en l'estímul de l'oferta immobiliària i avançar cap a polítiques actives que prioritzin les

necessitats de la població resident, la mobilització dels habitatges buits, la promoció del lloguer assequible i la limitació de les pràctiques especulatives.

Les polítiques d'habitatge han de ser concebudes també com a polítiques preventives contra la pobresa. Garantir un habitatge assequible significa incrementar la renda disponible de les famílies, reduir les desigualtats, prevenir situacions d'emergència social i facilitar l'emancipació juvenil.

En aquest context, els ajuntaments tenen un paper fonamental com a administracions més properes a la ciutadania. Des de les competències municipals en urbanisme, serveis socials, gestió del patrimoni públic i cooperació amb altres administracions, és possible contribuir a ampliar les oportunitats residencials, prevenir l'exclusió i defensar el dret de la població a continuar vivint al seu municipi.

L'Ajuntament de sa Pobla ha de contribuir a aquesta resposta, impulsant polítiques actives d'habitatge i reclamant al Govern de les Illes Balears i a la resta d'administracions competents les mesures necessàries per garantir un accés residencial digne i assequible.

La resposta a aquesta crisi exigeix actuacions conjuntes de totes les administracions, amb una distribució clara de responsabilitats i una voluntat política inequívoca de situar el dret a l'habitatge per davant dels interessos especulatius.

No podem normalitzar una societat en què tenir feina no garanteix poder viure dignament, en què les persones joves no es poden emancipar i en què el fet de ser propietari o llogater determina cada vegada més les oportunitats de futur.

Garantir el dret a l'habitatge és combatre la pobresa, reduir les desigualtats i defensar el dret dels poblers i pobleres a continuar vivint a sa Pobla.

Per tots aquests motius, el Grup Municipal MÉS per sa Pobla proposa al Ple de l'Ajuntament de sa Pobla l'adopció dels següents:

## ACORDS

**Primer.** El Ple de l'Ajuntament de sa Pobla manifesta el seu suport a la vaga general per l'habitatge convocada per al proper 11 de novembre de 2026, així com a les mobilitzacions socials i sindicals en defensa del dret a un habitatge digne i assequible, contra l'especulació immobiliària i per unes condicions de vida dignes per al conjunt de la ciutadania.

**Segon.** El Ple de l'Ajuntament de sa Pobla reconeix que les dificultats d'accés a un habitatge digne i assequible constitueixen un dels principals factors de desigualtat social, risc de pobresa i exclusió residencial, així com un obstacle estructural per a l'emancipació juvenil. En conseqüència, manifesta la necessitat de situar el dret a l'habitatge al centre de les polítiques

públiques de benestar social, inclusió i igualtat d'oportunitats.

**Tercer.** L'Ajuntament de sa Pobla es compromet a impulsar, en el marc de les seves competències i en coordinació amb les administracions competents, polítiques actives d'habitatge que prioritzin les necessitats residencials de la població, especialment de les persones joves i de les famílies amb rendes baixes i mitjanes.

**Quart.** L'Ajuntament de sa Pobla insta el Govern de les Illes Balears a declarar les zones de mercat residencial tensionat que compleixin els requisits legals, incloent-hi sa Pobla si els indicadors corresponents ho justifiquen, amb l'objectiu de contenir els preus del lloguer, protegir les persones llogateres i garantir que l'accés a l'habitatge no esdevengui un factor d'empobriment de les famílies.

**Cinquè.** L'Ajuntament de sa Pobla insta el Govern de les Illes Balears a incrementar substancialment la inversió pública en habitatge, reforçant el pressupost de l'IBAVI per ampliar el parc públic de lloguer assequible mitjançant l'adquisició, la rehabilitació i la construcció d'habitatges, amb especial atenció als municipis que necessiten incrementar les oportunitats residencials de la població. Així mateix, insta el Govern de l'Estat a facilitar la incorporació dels actius residencials de la SAREB al parc públic d'habitatge.

**Sisè.** L'Ajuntament de sa Pobla insta el Govern de les Illes Balears a desplegar el servei públic d'acompanyament en matèria d'habitatge previst a la Llei 5/2018, garantint assessorament i assistència jurídica gratuïta a les persones llogateres, així com alternatives residencials adequades per a les persones i famílies vulnerables afectades per processos de desnonament, en coordinació amb els serveis socials municipals.

**Setè.** L'Ajuntament de sa Pobla insta el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat, en l'àmbit de les seves competències, a impulsar mesures efectives contra l'especulació immobiliària, prioritzant l'ús residencial dels habitatges, mobilitzant els habitatges buits cap al lloguer assequible, reforçant els mecanismes de tanteig i retracte, combatent el frau en els lloguers de temporada i desincentivant fiscalment l'adquisició d'habitatges amb finalitats no residencials.

**Vuitè.** L'Ajuntament de sa Pobla insta el Govern de les Illes Balears a impulsar una estratègia específica d'emancipació juvenil que garanteixi l'accés a habitatges de lloguer assequible, promogui noves fórmules d'habitatge cooperatiu i públic i contribueixi a evitar que les persones joves hagin d'abandonar els seus municipis per la impossibilitat d'accedir a un habitatge.